

таких вулиць. На сучасному етапі проводиться нова хвиля перейменування вулиць у місті Сокалі і вона стосується змін назв, які мають відношення до російського минулого.

Дослідження показують, що назви вулиць міста впливають на масову свідомість його мешканців. В годонімах зберігається як ідеологізм, притаманний певним історичним епохам, так і самобутність та колоритність території.

ГАВРИШКО М.-А. Л., ВЛАХ М. Р.

Львівський національний університет імені Івана Франка

SWOT-АНАЛІЗ КАМ'ЯНКА-БУЗЬКОЇ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ГРОМАДИ

Унаслідок адміністративної реформи була утворена Кам'янка-Бузька територіальна громада 24 грудня 2017 року через об'єднання Кам'янка-Бузької, Батятицької, Желдецької, Зубівмостівської та Прибужанівської громад. 2019 року до її складу увійшли Дернівська та Стрептівська сільські ради. Територіальна громада межує з Буською, Новояричівською, Жовтанецькою, Жовківською, Великомоствською та Добротвірською громадами. Центр територіальної громади розташований на перетині траси національного значення Н-17 (Львів – Радехів – Луцьк) та регіонального значення Т1425. Відстань до обласного центру (м. Львів) становить автошляхами – 44 км, залізницею – 40 км. Людність громади – 21384 осіб.

Громада займає територію 344 км². Вона – третя за площею (поступається тільки Ходорівській та Великомоствській) та людністю (поступається Ходорівській та Мостиській) у Львівській області. У рейтингу фінансової діяльності за січень-березень 2023 року Кам'янка-Бузька територіальна громада займає 12 місце, хоча ще недавно перебувала на другому. Причина – повномасштабне вторгнення Росії.

Для характеристики територіальної громади доречно використовувати SWOT-аналіз, який є ефективним методом ідентифікації внутрішніх сильних і слабких сторін і розпізнавання зовнішніх можливостей і загроз. SWOT-аналіз показує, як ліпше застосувати власні сили і зменшити внутрішні слабкості, оптимально використовуючи зовнішні можливості та усуваючи загрози. SWOT-аналіз зазвичай використовують для виявлення найважливіших внутрішніх і зовнішніх чинників, яке має значення для розвитку.

Сильними сторонами утворення і функціонування Кам'янка-Бузької територіальної громади є такі:

- вигідне географічне і логістичне положення, значний транзитний потенціал та близькість до кордону з Європейським Союзом;
- розміщення у помірному кліматі з родючими ґрунтами, що є сприятливою умовою для ведення агробізнесу;
- розвинута фінансова, телекомунікаційна, транспортна інфраструктура в місті;
- наявні високодебітні запаси питної води Ямненського родовища, розроблена проектно-кошторисна документація на його розширення;
- достатня кількість навчальних закладів та соціально-культурних об'єктів;
- багата історико-культурна спадщина, наявність унікальних споруд та подій;
- політика місцевої влади, спрямована на підтримку малого і середнього бізнесу, заявлений курс на залучення інвестицій і створення для цього необхідних умов.

Слабкі сторони:

- значне екологічне навантаження через функціонування шкідливих підприємств – Кроно, Екоміт, Агро ЛВ Лімітед, ПАТ «ДТЕК-Західенерго», ТОВ «СВІСС Кроно», ТОВ «Агро Л В Лімітед»;

- низьке покриття комунальними послугами в сільській місцевості (водопостачання, вивезення сміття) та висока зношеність комунікацій в місті (водопровід, каналізація);
- туристичний потенціал, який практично не використовується через відсутність сфери туризму, занедбаність пам'яток культури;
- достатня кількість земельних невжитків, які можна використовувати під бізнес (високотехнологічне виробництво або генерація альтернативних джерел енергії); закинуті об'єкти комунальної власності, які можна переобладнати під виробничі приміщення;
- наявна система поводження з твердими побутовими відходами (збір, транспортування та утилізація);
- відсутність упорядкованих місць відпочинку у лісових масивах, прибережних смугах водосховищ;
- відтік трудових ресурсів з сільського господарства (особливо молоді), неповернення молодих спеціалістів у сільську місцевість після закінчення навчання, відсутність умов для закріплення молодих спеціалістів.

Можливості:

- бюджетна фінансова підтримка та ефективна діяльність міжнародних донорів для реалізації розвиткових проєктів;
- можливість перетворення водойм на рекреаційні чи енергогенеруючі об'єкти;
- продовження євроінтеграційних процесів, пошук іноземних партнерів, що сприятиме зростанню зацікавленості інвесторів до України та територіальної громади зокрема, залучення інвестора для розвитку ринку нерухомості та житлового будівництва; забезпечення сприятливого локального інвестиційного клімату для зовнішнього інвестора та облаштування осередків інноваційного виробництва (IT-містечка, Індустріального парку) на фоні продовження державної програми преференційної політики стосовно Індустріальних та IT-парків.

Багато можливостей для функціонування Кам'янка-Бузької територіальної громади відкриває створення індустріального парку. Для створення індустріального парку в м. Кам'янка-Бузька (КБП) в районі вул. Шевченка було виділено та затверджено ділянку greenfield, площею 24,47 га. Метою його створення є формування механізмів ефективного задоволення попиту інвесторів на майданчики, підготовлені до розміщення об'єктів інноваційної сфери, промисловості, логістики й супутнього сервісу, підвищення якості життя населення, усунення диспропорцій у рівнях розвитку окремих районів Львівської області.

Загрози:

- погіршення екологічної ситуації у разі бездіяльності та неможливості реалізувати екологічні проєкти;
- зменшення податкових надходжень до бюджету, що означатиме зменшення фінансових ресурсів для реалізації розвиткових проєктів;
- нестабільність законодавства та політичної ситуації в Україні, що зменшує довіру інвестора до капіталовкладень.

Аналіз сильних і слабких сторін Кам'янка-Бузької територіальної громади, можливостей і загроз її діяльності дав змогу розробити сценарій сталого розвитку.

Сценарій передбачає:

- на території громади створюється нова промислова зона для розміщення середніх високотехнологічних, екологічно чистих виробничих підприємств на базі Індустріального парку та сфери послуг для бізнесу. У громаду заходять інвестори, створюючи нові робочі місця;
- у громаді розвивається активний туристичний кластер на базі історичних пам'яток. Кам'янка-Бузька стає важливим туристичним об'єктом регіональних туристичних маршрутів;
- у сільських територіях інтенсифікується виробництво і переробка екологічної сільськогосподарської продукції. Формуються кооперативи та місцеві продуктові бренди. Місцева продукція популяризується на всеукраїнських фестивалях і святкуваннях, стає відомою у регіоні і приваблює щораз більше споживачів;

- громада стає привабливою для підприємців, туристів і гостей. Кам'янка-Бузька територіальна громада підсилює свої функції торговельного, послугового і культурного центру регіону.

ГІЛЬ Т. В. , ВЛАХ М. Р.

Львівський національний університет імені Івана Франка

УКРАЇНСЬКА ДІАСПОРА В АРГЕНТИНІ: ІСТОРІЯ ФОРМУВАННЯ

Українську міграцію до Аргентини поділяють на п'ять хвиль. Перша хвиля тривала з 1897 до 1914 рр. Тоді приблизно 10-14 тис. українців покинули свої етнічні землі. Друга хвиля — з 1922 до 1939 рр., приблизно 50-95 тис. осіб. Третя хвиля — з 1946 до 1951 рр., приблизно 5-6 тис. осіб. Четверта хвиля — з 1993 до 2000 рр., приблизно 7 тис. осіб. Деякі експерти виділяють й п'яту хвилю, яка почалась з 2014 р.

Головна причина міграції українців в Аргентину - аграрне перенаселення західної України, та економічне зубожіння населення. На зламі XIX та XX ст. іммігранти, зокрема українці, прямували до Аргентини, у якій було ліберальне в'їзне законодавство. Ця малонаселена країна потребувала працівників на будівництві, сезонних сільськогосподарських роботах, м'ясобійнях. Імміграція спричинила в Аргентині кардинальні зміни кількості населення: від 1,1 млн у 1857 р. до 2 млн у 1869 р. та майже 8 млн у 1914 р. До 30 % населення Аргентини були мігрантами.

Роком першого прибуття українців в Аргентину вважають 1897 р. Тоді група переселенців прибула в околиці Апостолеса (провінція Місьйонес).

Адаптація відбувалась не зовсім успішно. Виявилось, що поселенці, які прибували і оселялися більшими групами, адаптувалися швидше. Бували випадки, коли сезонні заробітчани поверталися, позаяк були недостатньо кваліфікованими, щоб знайти працю.

У 1898–1902 рр. українці в Галичині продавали свої земельні ділянки і цілими сім'ями – з дорослими, дітьми і навіть зі старими – кинулися селитися в околицях Апостолеса, Азари і Сан Хосе. Вони привезли з собою сільськогосподарські знаряддя, ікони, розібрані вози. Найпопулярнішими місцями поселення українців були Буенос-Айрес та Місьйонес. Місьйонес став найбільшим українським центром Аргентини. Ярослав Карп'як, священник в Місьйонесі, подає на 1910 р. число «понад 1 тис. сімей» з колоній Апостолес, Сан Хосе і Азара. Цей показник підтверджується переписом населення, який проводили отці-василіяни з Прудентополіса (штат Парана, що в Бразилії).

Оскільки захід України в той час перебував у складі Польщі, еміграція з цієї країни була найчисельнішим міжвоєнним рухом західних українців. Польський уряд до певної міри впливав на цю еміграцію, наприклад, підписуючи угоди з іншими державами. Аргентина посіла перше місце серед країн американського континенту за кількістю емігрантів з Польщі. Ця еміграція була значною через свою спонтанність, адже багатьох приваблювало те, що «в республіці вже оселилися голови родин». Еміграційні документи Центрального статистичного офісу Польщі свідчать, що у 1927–1938 рр. Аргентина була другою за популярністю чужоземною країною (після Канади) для таких меншин з Польщі, як греко-католики та православні (більшість із яких були українцями).

З огляду на те, що греко-католики в Польщі були майже винятково українцями, й на те, що більшість православних походили з Волині та Полісся, цілком можливо, що українців було 40 тис. з-поміж 45,1 тис. греко-католиків і православних емігрантів з Польщі в 1927–1938 рр. Відсоток неповернення в цій групі іммігрантів був надзвичайно високий. Рееміграція з Польщі становила тільки 14 % – найнижчий показник серед великих груп іммігрантів в Аргентині в 1920–1939 рр. Головними етнічними землями, звідки походили українці-іммігранти, були Галичина, Волинь, Східна Україна та Буковина.